

NBP

Narodowy Bank Polski

Luty 2018 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Luty 2018 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Wydział Integracji Europejskiej Departamentu Zagranicznego
we współpracy z Departamentem Stabilności Finansowej
Warszawa, 2018 r.

Najważniejsze w tym miesiącu

- **Zimowe prognozy gospodarcze**

Komisja Europejska (KE) powróciła do poprzedniego cyklu publikowania prognoz gospodarczych. Od 2018 r. prognozy będą się ukazywać cztery razy w roku – wiosenne i jesienne będą publikacjami kompleksowymi, natomiast zimowe i letnie – śródkresowymi. Zgodnie z pierwszą prognozą śródkresową wzrost gospodarczy w Unii Europejskiej (UE) i strefie euro wyniesie w tym roku 2,3%, a w 2019 r. spowolni do 2,0%. Głównym motorem wzrostu pozostanie popyt wewnętrzny.

[więcej w pkt 1.1](#)

- **Zalecenia w sprawie ograniczania ryzyka związanego z płynnością i dźwignią funduszy inwestycyjnych**

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (European Systemic Risk Board, ESRB) opublikowała zalecenia, których celem jest ograniczenie ryzyka związanego z niedopasowaniem płynności w funduszach inwestycyjnych oraz ryzyka związanego z dźwignią stosowaną przez te instytucje. Zalecenia koncentrują się na pięciu obszarach, w których ESRB dostrzegła potrzebę wprowadzenia zmian legislacyjnych i/lub przedstawienia wytycznych doprecyzowujących sposób stosowania obowiązujących przepisów.

[więcej w pkt 6.1](#)

- **Dokumenty w sprawie buforów strukturalnych**

ESRB opublikowała zestaw dokumentów dotyczących stosowania w UE buforów strukturalnych, w tym raport oraz opinię dla KE w tej sprawie. ESRB opowiada się przede wszystkim za zwiększeniem limitu bufora innych instytucji o znaczeniu systemowym (*other systematically important institutions, O-SII*) z 2% do 3%, zwiększeniem limitu bufora O-SII dla podmiotów zależnych (*subsidiaries*) oraz uproszczeniem procedur notyfikowania zamiaru stosowania instrumentów makroostrożnościowych i i uzyskiwania na to zgody.

[więcej w pkt 6.2](#)

Spis treści

1. Komisja Europejska	5
1.1. Zimowe prognozy gospodarcze	5
1.2. Wkład KE w dyskusję o przyszłych wieloletnich ramach finansowych UE	6
1.3. Publikacja projektu umowy w sprawie wyjścia Wielkiej Brytanii z UE	8
2. Rada Unii Europejskiej	9
2.1. Posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych	9
3. Eurogrupa	10
3.1. Posiedzenie Eurogrupy w dniu 19 lutego 2018 r.	10
4. Rada Europejska	11
4.1. Nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów 23 lutego 2018 r.	11
5. Europejski Bank Centralny	12
5.1. Grupa robocza w sprawie stopy procentowej nieobciążonej ryzykiem	12
5.2. Modyfikacja wytycznych w sprawie realizacji polityki pieniężnej Eurosystemu	12
5.3. Publikacja skonsolidowanych danych bankowych	13
5.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych	13
5.5. Przebieg programu skupu aktywów	14
6. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego	15
6.1. Zalecenia w sprawie ograniczania ryzyka związanego z płynnością i dźwignią funduszy inwestycyjnych	15
6.2. Dokumenty w sprawie buforów strukturalnych	16
6.3. Stanowisko w sprawie antycyklicznych działań dotyczących ustalania przez kontrahentów centralnych wysokości depozytów zabezpieczających	18
7. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	19
7.1. Ostrzeżenie Europejskich Organów Nadzoru przed ryzykiem związanym z tzw. walutami wirtualnymi	19
7.2. Opinia w sprawie planów zastosowania przez władze belgijskie instrumentu makroostrożnościowego na podstawie art. 458 CRR	19
8. Inne	21
8.1. Przebieg negocjacji dotyczących brexitu pomiędzy UE a Wielką Brytanią	21
8.2. Nowa strategia UE – Bałkany Zachodnie	21
8.3. Ocena gospodarki Irlandii	22
Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2018 r.	23

Wykaz skrótów	24
Autorzy i źródła	27

1. Komisja Europejska

1.1. Zimowe prognozy gospodarcze

Zgodnie z zimowymi prognozami gospodarczymi, [opublikowanymi](#) przez KE 7 lutego 2018 r., wzrost gospodarczy w strefie euro oraz w UE 28 w 2017 r. wyniósł 2,4% (2,6% w UE 27). W kolejnych dwóch latach ma się stopniowo obniżać – do poziomu 2,3% w 2018 r. i 2,0% w 2019 r. (odpowiednio 2,5% i 2,1% w UE 27). Wszystkie szacunki dotyczące wzrostu gospodarczego – zarówno dla strefy euro, jak i UE – wzrosły w porównaniu z prognozami jesiennymi opublikowanymi w listopadzie 2017 r. Bardziej optymistyczna prognoza wynika z lepszej koniunktury, poprawy sytuacji na rynku pracy oraz bardziej dynamicznej, niż wcześniej oczekiwano, globalnej aktywności gospodarczej oraz wzrostu światowego handlu. Popyt wewnętrzny wspierany przez rosnącą konsumpcję prywatną, wysokie wykorzystanie możliwości produkcyjnych, spodziewany znaczny eksport oraz dobre warunki finansowania to czynniki, które mają pozytywnie wpływać na wzrost w najbliższych dwóch latach.

Inflacja, która wyniosła w strefie euro 1,5% w 2017 r., ma się utrzymać na tym samym poziomie w roku obecnym, a następnie nieznacznie wzrosnąć – do 1,6% w 2019 r. Zgodnie z szacunkami KE inflacja w UE 27 i UE 28 była w ubiegłym roku wyższa niż w strefie euro i wyniosła odpowiednio 1,6% i 1,7%, co było zgodne z jesiennymi oczekiwaniami. Według prognozy w kolejnych dwóch latach ma wzrosnąć odpowiednio do 1,7% i 1,9% w 2018 r. oraz 1,7% i 1,8% w 2019 r.

Czynniki ryzyka dla prognoz gospodarczych równoważą się. Ryzyko wiąże się z niepewnością dotyczącą wyniku negocjacji w sprawie wyjścia Wielkiej Brytanii z UE, napięciami geopolitycznymi oraz wprowadzeniem w niektórych krajach polityki protekcyjnej. Szacunki KE na 2019 r. opierają się na technicznym założeniu zachowania *status quo* w stosunkach handlowych UE – Wielka Brytania.

KE od 2018 r. wróciła również do formuły publikowania czterech prognoz gospodarczych rocznie, z czego dwie (wiosenna i jesienna) będą kompleksowe, a dwie (zimowa i letnia) śródkresowe. Prognozy śródkresowe będą się skupiały na kwestiach wzrostu gospodarczego i inflacji.

Prognozy gospodarcze dla Polski w latach 2017–2019:

- PKB: 4,6% w 2017 r., 4,2% w 2018 r., 3,6% w 2019 r.;
- inflacja (HICP): 1,6% w 2017 r., 2,1% w 2018 r., 2,6% w 2019 r.

1.2. Wkład KE w dyskusję o przyszłych wieloletnich ramach finansowych UE

14 lutego KE opublikowała [komunikat](#) pt. *Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe, zapewniające realizację budżetowych priorytetów po 2020 r.*, przygotowany na nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej (RE) w składzie szefów państw lub rządów 27 krajów członkowskich w dniu 23 lutego 2018 r. Komunikat zawiera propozycje (część w formie wariantów) dotyczące przyszłej perspektywy finansowej Unii. KE podkreśliła, że mają one na celu pobudzenie otwartej debaty i nie są ostatecznym stanowiskiem KE.

W komunikacie KE odniosła się do następujących działań UE:

- Zarządzanie zewnętrznymi granicami Unii. KE proponuje rozważenie trzech wariantów: maksymalne wykorzystanie istniejącego potencjału Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej (co wymagałoby 8 mld euro w przyszłej perspektywie), rozwinięcie działalności i zwiększenie zasobów Straży (25–30 mld euro w przyszłej perspektywie) lub wprowadzenie w pełni rozwiniętego systemu zarządzania granicami UE (około 150 mld euro).
- Europejska Unia Obronna (Europejski Fundusz Obronny). KE proponuje, aby w przyszłej perspektywie przeznaczyć co najmniej 3,5 mld euro na badania nad obronnością i 7 mld na dofinansowanie rozwoju przemysłu obronnego. Ponadto proponuje utworzenie odrębnego mechanizmu finansowania (poza budżetem UE) w wysokości 10 mld euro.
- Wspieranie mobilności ludzi młodych. KE proponuje dwa warianty: podwojenie liczby młodych ludzi uczestniczących w programie Erasmus+ (co oznaczałoby zwiększenie środków na ten program z 14,7 mld euro do 30 mld euro) lub umożliwienie jednej trzeciej młodych ludzi w UE uczestniczenie w programie Erasmus+ (czyli zwiększenie środków na program do 90 mld euro).
- Wspieranie transformacji cyfrowej. KE przedstawia dwa warianty. Pierwszy to utrzymanie, a nawet obniżenie obecnego poziomu inwestowania (około 35 mld euro w ciągu siedmiu lat). Ten scenariusz, zdaniem KE, niósłby jednak ryzyko zmniejszenia konkurencyjności UE w kluczowych sektorach przemysłu i usług. Drugi scenariusz przewiduje podwojenie środków przeznaczanych na ten cel w latach 2014–2020.
- Wspieranie konkurencyjności za pośrednictwem badań i innowacji. KE przedstawia trzy warianty. Według pierwszego obecny poziom inwestycji zostałby utrzymany, a nawet obniżony (około 80 mld euro z programu Horyzont 2020). KE podkreśliła jednak, że negatywnie wpłynęłoby to na podejmowanie inwestycji prywatnych i publicznych oraz uniemożliwiłoby osiągnięcie celu wyznaczonego w strategii Europa 2020, w której założono zwiększenie inwestycji w badania i rozwój do 3% unijnego PKB do 2020 r. Drugi scenariusz zakłada zwiększenie środków dostępnych w ramach programu o 50% (do 120 mld euro), trzeci zaś – podwojenie środków dostępnych w ramach programu.
- Wspieranie budowy rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej (UGW). Zdaniem KE zapowiedziane w grudniu 2017 r. wprowadzenie narzędzia realizacji reform i specjalnego instrumentu konwergencji państw członkowskich spoza strefy euro musi zapewnić solidne wsparcie i zachęty do realizacji szerokich reform w krajach członkowskich. Wymaga

to utworzenia linii budżetowej w wysokości co najmniej 25 mld euro w ramach siedmioletniej perspektywy. Jeśli chodzi o funkcję stabilizacyjną, to KE proponuje, aby tworzona była stopniowo i opierała się na: (i) pożyczkach typu *back-to-back* (niemających bezpośredniego wpływu na budżet UE, pod warunkiem że państwa członkowskie dotrzymują swoich zobowiązań), gwarantowanych środkami z budżetu UE, (ii) pożyczkach z Europejskiego Funduszu Walutowego, (iii) dobrowolnym mechanizmie zabezpieczającym opartym na wpłatach krajów członkowskich oraz (iv) grantach z budżetu UE.

- Polityka spójności. KE poddaje pod dyskusję metodę i zakres kwalifikowania regionów UE do wsparcia z funduszy UE oraz całkowity poziom finansowania. W scenariuszu wyjściowym KE proponuje utrzymanie wsparcia dla wszystkich regionów i zwiększenie wydajności wydatkowania oraz utrzymanie wydatków na takim poziomie jak w obecnej perspektywie (około 370 mld euro). Alternatywnie KE proponuje zaniechanie wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego dla regionów rozwiniętych i regionów „w okresie przejściowym” (co mogłoby spowodować zmniejszenie wydatków w porównaniu ze scenariuszem wyjściowym o około 95 mld euro). Trzeci wariant to ograniczenie wsparcia do krajów kohezyjnych, czyli wspieranych z Funduszu Spójności (i zmniejszenie wydatków o 124 mld euro).
- Wspólna polityka rolna. KE przedstawia trzy warianty: utrzymanie wydatków na takim poziomie jak w bieżącej perspektywie (około 400 mld euro), redukcję wydatków o 15% lub redukcję o 30% (głównie dopłat bezpośrednich).
- Działania zewnętrzne. KE proponuje zwiększenie środków na działania zewnętrzne z około 66 mld euro do ponad 100 mld euro. KE zaznacza też, że spełnienie zobowiązania UE i jej państw członkowskich podjętego w 2005 r., że do 2015 r. zwiększy wspólną oficjalną pomoc rozwojową do 0,7% DNB w UE, wymagałoby dodatkowych 40 mld euro w siedmioletnim budżecie.

KE proponuje, aby przyszła perspektywa była siedmioletnia (obejmowała lata 2021–2027). „Luka” w budżecie wynikająca z wyjścia Wielkiej Brytanii z UE powinna być sfinansowana w równych częściach z oszczędności w ramach istniejących programów oraz z dodatkowych środków od państw członkowskich. KE dopuszcza, że finansowanie z budżetu UE będzie powiązane z poszanowaniem wartości, na których opiera się UE, określonych w [art. 2](#) Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Jeśli chodzi o nowe źródła finansowania budżetu UE, wskazuje następujące możliwości: udział z przychodów z handlu uprawnieniami do emisji CO₂, reforma sposobu gromadzenia dochodu z tytułu zasobów własnych opartych na VAT, podatek oparty na wspólnej skonsolidowanej bazie podatkowej osób prawnych oraz seniorat (renta emisyjna banków centralnych). KE podkreśla, że znaczący postęp w dyskusji o ramach finansowych powinien zostać osiągnięty przed spotkaniem liderów 27 krajów UE w Sibiu w 2019 r. (podczas spotkania mają zapaść decyzje dotyczące przyszłości Europy). Kluczowe dla osiągnięcia tego postępu będą posiedzenia RE w październiku i grudniu 2018 r.

1.3. Publikacja projektu umowy w sprawie wyjścia Wielkiej Brytanii z UE

Dnia 28 lutego KE opublikowała projekt [umowy](#) o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE. W projekcie w przepisy prawne ujęto uzgodnienia, których dokonano na pierwszym etapie negocjacji, dotyczące m.in. praw obywateli UE 27 i Wielkiej Brytanii po brexicie, rozliczenia finansowego, Irlandii Północnej (zgodnie ze wspólnym raportem negocjatorów z 8 grudnia 2017 r.). Zawiera on także propozycje KE odnoszące się do nierozstrzygniętych kwestii (np. rozwiązań w zakresie unikania „twardej granicy” pomiędzy Irlandią a Irlandią Północną). Częścią projektu są ponadto propozycje KE dotyczące okresu przejściowego. Projekt umowy zostanie przekazany do dyskusji Radzie UE ds. Ogólnych w składzie przedstawicieli dwudziestu siedmiu państw członkowskich, zajmujących się negocjacjami brexitu oraz grupie sterującej ds. brexitu w Parlamencie Europejskim; następnie będzie przedstawiony Wielkiej Brytanii do negocjacji.

2. Rada Unii Europejskiej

2.1. Posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych

W trakcie posiedzenia 20 lutego 2018 r. ministrowie omówili [zalecenia](#) grupy ekspertów wysokiego szczebla do spraw zrównoważonego finansowania (EU High-Level Group on Sustainable Finance, HLEG). HLEG powstała w 2016 r., a jej celem jest opracowanie kompleksowej strategii działania na rzecz zrównoważonego modelu finansowania. W swoich rekomendacjach HLEG skoncentrowała się na przeorientowaniu systemu finansowego tak, aby wspierał długookresowy i trwały wzrost gospodarczy. Unijna strategia zrównoważonego finansowania pomoże w realizacji porozumienia klimatycznego w ramach ONZ z 2015 r. W marcu 2018 r. Komisja ma przedstawić plan działania w tej sprawie.

Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych (Economic and Financial Affairs Council, Ecofin) przyjęła także wytyczne w sprawie budżetu UE na 2019 r. oraz wydała zalecenie potwierdzające kandydaturę Luisa de Guindosa na wiceprezesa Europejskiego Banku Centralnego (EBC).

3. Eurogrupa

3.1. Posiedzenie Eurogrupy w dniu 19 lutego 2018 r.

Podczas [posiedzenia](#) Eurogrupy 19 lutego 2018 r. przedstawiciele KE, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Europejskiego Mechanizmu Stabilności (*European Stability Mechanism*, ESM) i EBC poinformowali ministrów o postępach trzeciej rundy weryfikacji programu dostosowań makroekonomicznych w Grecji. Eurogrupa z zadowoleniem odnotowała przeprowadzenie przez rząd Grecji niemal wszystkich 110 działań uzgodnionych w ramach trzeciego przeglądu programu pomocy finansowej. Na realizację oczekują nadal dwa zadania niepozostające w gestii rządu w Atenach. Przedstawiciele instytucji spodziewają się, że zostaną one ukończone w niedalekiej przyszłości, dzięki czemu organy zarządzające ESM będą mogły wypłacić czwartą transzę programu ESM w wysokości 6,7 mld euro. Transza zostanie wypłacona w dwóch częściach. Pierwsza, w wysokości 5,7 mld euro, będzie przeznaczona na obsługę zadłużenia. Dyrektor zarządzający ESM, Klaus Regling, [wyraził](#) zadowolenie z [podniesienia](#) przez agencję ratingową Fitch oceny wiarygodności kredytowej Grecji z poziomu B- do B w związku z realizacją przez rząd w Atenach programu reform oraz niedawną udaną emisją siedmioletnich obligacji greckich.

Ponadto podczas posiedzenia dyskutowano na temat przyszłej reformy ESM. Ministrowie wyrazili poparcie dla planów zwiększenia roli ESM m.in. przez powierzenie mu funkcji wspólnego mechanizmu zabezpieczającego (tzw. *common backstop*) dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Dyskusja na ten temat jest częścią szerszej debaty dotyczącej pogłębiania UGW.

Podczas posiedzenia omówiono także prace nad budową unii bankowej, których harmonogram wynika z konkluzji Rady Unii Europejskiej (Rady) z czerwca 2016 r. W związku z powodzeniem w ograniczaniu ryzyka wyrażono oczekiwanie, że zostanie osiągnięty postęp w dyskusji nad wprowadzaniem rozwiązań mających na celu podział ryzyka w sektorze finansowym.

4. Rada Europejska

4.1. Nieformalne posiedzenie szefów państw lub rządów 23 lutego 2018 r.

Podczas nieformalnego posiedzenia szefowie państw lub rządów 27 krajów UE dyskutowali o politycznych priorytetach wieloletnich ram finansowych po 2020 r. Przywódcy ustalili, że więcej środków zostanie przeznaczonych na ograniczanie nielegalnej migracji, obronę i bezpieczeństwo oraz program Erasmus+. Wielu przywódców wskazywało na znaczenie takich obszarów, jak: polityka spójności, wspólna polityka rolna, inwestycje w badania i innowacje oraz infrastruktura paneuropejska. Przywódcy stwierdzili, że decyzje dotyczące przyszłej perspektywy finansowej powinny zapaść szybciej, niż było w przypadku obecnej perspektywy. Jednocześnie Przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk podkreślił po posiedzeniu, że znalezienie porozumienia pomiędzy przywódcami jeszcze w tym roku będzie dużym wyzwaniem.

Przywódcy UE rozmawiali także o obsadzie wysokich stanowisk, w tym systemie głównych kandydatów (*Spitzenkandidaten*)¹, oraz składzie Parlamentu Europejskiego (PE) po wyborach w 2019 r. i ewentualnych listach ponadnarodowych. Poparli zasadę „mniej państw, mniej miejsc” i zastanawiali się nad składem PE, który może ulec zmniejszeniu wskutek brexitu.

¹ [Konceptja](#) wyboru przewodniczącego KE, według której europejskie frakcje polityczne wskazują kandydata na stanowisko przed wyborami. Po raz pierwszy koncepcję *Spitzenkandidaten* wykorzystano w wyborach w 2014 r.

5. Europejski Bank Centralny

5.1. Grupa robocza w sprawie stopy procentowej nieobciążonej ryzykiem

EBC [ogłosił](#) 2 lutego 2018 r. skład grupy roboczej², która powstała we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (European Securities and Markets Authority, ESMA), KE oraz belgijskim Urzędem Nadzoru Usług Finansowych i Rynku Finansowego (Financial Services and Markets Authority, FSMA). Grupa ma się zajmować zdefiniowaniem stóp procentowych nieobciążonych ryzykiem, które mogłyby zastąpić indeksy wykorzystywane obecnie jako benchmarki dla instrumentów finansowych i umów finansowych w strefie euro.

W wyniku konsultacji prowadzonych od listopada 2017 r. określono skład grupy. Będzie to 21 instytucji kredytowych mających prawo głosu, pięć bez tego prawa oraz jedna, której przedstawiciele będą zapraszani na spotkania. Grupa będzie współpracowała z uczestnikami rynku i planuje przeprowadzenie wielu konsultacji z zainteresowanymi instytucjami. Pierwsze spotkanie grupy odbyło się 26 lutego br. Agendy spotkań i inne informacje będą publikowane na [stronie internetowej](#) poświęconej pracom Grupy.

5.2. Modyfikacja wytycznych w sprawie realizacji polityki pieniężnej Eurosystemu

Dnia 8 lutego br. EBC opublikował trzy nowe wytyczne (ECB/2018/3, ECB/2018/4 oraz ECB/2018/5), które wprowadzają zmiany do istniejących wytycznych w sprawie:

- implementacji przepisów prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (ECB/2014/60),
- redukcji wartości w wycenie (*valuation haircuts*) (ECB/2015/35),
- dodatkowych tymczasowych środków na operacje refinansujące Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń (ECB/2014/31).

Nowe wytyczne wprowadzają zmiany w zakresie realizacji polityki pieniężnej. Należą do nich m.in.:

- implementacja [decyzji](#) z 14 grudnia 2017 r. o kryteriach kwalifikowania jako zabezpieczeń uprzywilejowanych niezabezpieczonych instrumentów dłużnych (*unsecured bank bonds*, UBBs);
- ogłoszone 3 listopada 2016 r. wprowadzenie redukcji wycen opartych na okresie pozostałym do terminu zapadalności aktywów finansowych o zmiennej stopie procentowej oraz dostosowanie środków kontroli ryzyka w odniesieniu do zatrzymanych obligacji zabezpieczonych, których termin zapadalności podlega przedłużeniu;

² Więcej o decyzji w sprawie powstania grupy roboczej w „[Przeglądzie Spraw Europejskich](#)” z sierpnia-września 2017 r. Informacja o rozpoczęciu konsultacji pojawiła się w „[Przeglądzie Spraw Europejskich](#)” z listopada 2017 r.

- wyłączenie funduszy inwestycyjnych z listy kwalifikowanych emitentów lub gwarantów zabezpieczeń operacji kredytowych Eurosystemu;
- wyłączenie papierów wartościowych opartych na komercyjnych kredytach hipotecznych z puli możliwej do zakwalifikowania jako zabezpieczenie.

5.3. Publikacja skonsolidowanych danych bankowych

EBC [opublikował](#) 15 lutego br. skonsolidowane dane bankowe (*consolidated banking data*, CBD) dotyczące zmian w sektorze bankowym, które zaobserwowano w trzecim kwartale 2017 r. Najnowsze CBD zawierają informacje dotyczące 335 grup bankowych oraz 3021 instytucji kredytowych (w tym oddziałów i filii podmiotów zagranicznych), co odzwierciedla niemal 100% bilansu sektora bankowego UE. Dane zawierają wiele wskaźników związanych z rentownością i efektywnością, bilansem, obciążeniem aktywów, płynnością, zmianami w zakresie kredytów zagrożonych (*non-performing loans*, NPLs), adekwatnością kapitałową i wypłacalnością. Zgodnie z opublikowanymi danymi całkowita wartość aktywów zarządzanych przez te instytucje spadła w ciągu roku o 2,8% (z 34 bln euro w we wrześniu 2016 r. do 33 bln euro we wrześniu 2017 r.). Wolumen NPLs spadł w tym okresie o 1,14 pkt proc. (z 5,58% do 4,44%). Wraz z tą informacją przedstawiono również korekty danych publikowanych wcześniej.

5.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych

W ramach konsultowania projektów krajowych oraz unijnych aktów prawnych EBC opublikował w lutym następujące [opinie](#):

- do maltańskiej regulacji w sprawie źródeł finansowania i struktury zarządzania maltańskiego organu nadzoru finansowego (CON/2018/6),
- do węgierskiej regulacji w sprawie korzystania przez instytucje kredytowe ze środków pochodzących od przedsiębiorstw finansowych (CON/2018/7),
- do słoweńskiej regulacji w sprawie zwrotu Republice Słowenii środków pieniężnych z określonych rajów podatkowych (CON/2018/8),
- do luksemburskiej regulacji w sprawie dodatkowych narzędzi makroostrożnościowych w odniesieniu do hipotecznych kredytów mieszkaniowych (CON/2018/9),
- do cypryjskiej regulacji w sprawie powierzenia Central Bank of Cyprus nowych zadań związanych z opłatami *interchange* w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych za pomocą karty (CON/2018/10),
- do greckiej regulacji w sprawie powierzenia Bank of Greece nowych zadań związanych z opłatami *interchange* w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych za pomocą karty (CON/2018/11).

5.5. Przebieg programu skupu aktywów

W związku z wdrożonymi programami Eurosystem dokonał [skupu aktywów](#) o wartości (według stanu na 23 lutego br.):

- 141 906 mln euro – w ramach programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP),
- 1 928 639 mln euro – w ramach skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny (PSPP),
- 25 077 mln euro – w ramach programu skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABSPP),
- 247 216 mln euro – w ramach trzeciego programu skupu obligacji zabezpieczonych (CBPP3).

6. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

6.1. Zalecenia w sprawie ograniczania ryzyka związanego z płynnością i dźwignią funduszy inwestycyjnych

ESRB opublikowała 14 lutego 2018 r. [zalecenia](#) w sprawie ograniczania ryzyka związanego z płynnością i dźwignią funduszy inwestycyjnych. Zalecenia są skierowane do KE oraz ESMA i mają być wdrożone do 31 grudnia 2020 r. Dotyczą pięciu obszarów:

- Zalecenie A dotyczące narzędzi zarządzania płynnością w przypadku żądania odkupu tytułów uczestnictwa. KE powinna przedstawić wnioski legislacyjne dotyczące wprowadzenia wspólnych dla UE podstaw prawnych stosowania przez fundusze inwestycyjne dodatkowych narzędzi zarządzania płynnością, a także doprecyzowania uprawnień krajowych organów nadzoru do zawieszenia odkupu tytułów uczestnictwa oraz rozszerzenia kompetencji ESMA o doradztwo i koordynację w zakresie realizowania przez krajowe organy ich uprawnień do zawieszenia odkupu.
- Zalecenie B dotyczące zmniejszenia prawdopodobieństwa nadmiernego niedopasowania płynności. KE powinna przedstawić wniosek legislacyjny dotyczący ograniczenia wpływu transformacji płynności, przeprowadzanej przez otwarte alternatywne fundusze inwestycyjne (AFI), na narastanie ryzyka systemowego lub ryzyka zakłóceń na rynkach.
- Zalecenie C dotyczące testów warunków skrajnych. ESMA powinien wydać wytyczne określające zasady przeprowadzania testów warunków skrajnych w odniesieniu do ryzyka płynności.
- Zalecenie D dotyczące zasad raportowania danych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (*undertakings for collective investments in transferable securities*, UCITS). KE powinna przedstawić wniosek legislacyjny dotyczący wprowadzenia obowiązku regularnego przekazywania danych przez UCITS krajowym organom nadzoru (w szczególności w zakresie ryzyka płynności i dźwigni) oraz obowiązku przekazywania tych danych przez krajowe organy nadzoru innym organom nadzoru, ESMA oraz ESRB.
- Zalecenie E dotyczące wytycznych dotyczących stosowania art. 25 Dyrektywy w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AIFMD). ESMA powinien wydać wytyczne, jak oceniać wpływ stosowania przez AFI dźwigni na narastanie ryzyka systemowego, a także wytyczne dotyczące kształtu, kalibracji i stosowania makroostrożnościowych limitów dźwigni oraz sposobu, w jaki krajowe organy nadzoru mają notyfikować ESMA, ESRB i innym organom nadzoru plany zastosowania art. 25(3) AIFMD. ESMA powinien się dzielić z krajowymi organami makroostrożnościowymi i ESRB wiedzą na temat krajowych praktyk w zakresie stosowania limitów dźwigni i nakładania ograniczeń na zarządzanie AFI.

ESRB opublikowała zalecenia, których celem jest ograniczenie ryzyka związanego z niedopasowaniem płynności w funduszach inwestycyjnych oraz ryzyka związanego z dźwignią stosowaną przez te instytucje. Zalecenia koncentrują się na pięciu obszarach, w których ESRB dostrzegła potrzebę wprowadzenia zmian legislacyjnych i/lub przedstawienia wytycznych doprecyzowujących sposób stosowania obowiązujących przepisów.

Uzupełnieniem zaleceń są: [raport](#) przedstawiający analizy przeprowadzone na potrzeby przygotowania zaleceń oraz [dokument](#) zawierający szczegółowy wykaz kwestii, które powinny być uwzględnione we wnioskach legislacyjnych KE i wytycznych ESMA i które będą brane pod uwagę przy ocenie wdrożenia zaleceń.

6.2. Dokumenty w sprawie buforów strukturalnych

ESRB opublikowała 27 lutego br. trzy dokumenty dotyczące stosowania w UE buforów strukturalnych: raport, aktualizację Podręcznika ESRB na temat operacjonalizacji polityki makroostrożnościowej w sektorze bankowym³ (*ESRB Handbook*) oraz opinię ESRB dla KE.

W [raporcie](#) przedstawiono analizę krajowych praktyk w stosowaniu buforów strukturalnych. Dokument opisuje również możliwe podejścia do konstrukcji i kalibracji bufora O-SII i bufora ryzyka systemowego (*systemic risk buffer*, SRB), a także oceny skutków stosowania buforów strukturalnych i interakcji między poszczególnymi instrumentami makroostrożnościowymi. Najważniejsze wnioski z raportu:

- Krajowe organy zidentyfikowały ponad 200 O-SII, których łączna wartość aktywów stanowi około ¾ aktywów sektora bankowego w UE. Poszczególne kraje znacznie różnią się jednak liczbą i wielkością zidentyfikowanych O-SII.
- Państwa członkowskie UE stosują odmienne metody kalibrowania dodatkowych wymogów kapitałowych dla O-SII. Analizy ESRB wykazały, że uznaniowy wybór parametrów oraz założeń silnie wpływa na końcową kalibrację buforów. Wyższy stopień harmonizacji, najlepiej poprzez zalecenia ESRB, pozwoliłby zapewnić równe traktowanie O-SII o podobnym poziomie systemowej istotności we wszystkich państwach UE.
- Limit bufora O-SII oraz limit bufora O-SII dla podmiotów zależnych z jednej strony służą jako ochrona jednolitego rynku oraz ograniczają nakładanie obostrzeń w przepływie kapitału i płynności wewnątrz grup bankowych (*ring fencing*). Z drugiej jednak strony wielu państwom utrudniają oddziaływanie na ryzyko związane z O-SII za pomocą specjalnego bufora.
- SRB został zastosowany przez około 1/3 państw członkowskich UE. Był nakładany zarówno na wybrane rodzaje ekspozycji, jak i na określone grupy instytucji finansowych.

³ *The ESRB Handbook on Operationalising Macro-prudential Policy in the Banking Sector.*

- Interakcje między różnymi buforami w ramach obecnych regulacji są złożone i mogą mieć wpływ na stosowanie tych instrumentów. Współpraca pomiędzy różnymi organami przy nakładaniu buforów strukturalnych jest zatem istotna i powinna zostać sformalizowana.
- W celu zrównoważenia krótkoterminowych kosztów i długoterminowych korzyści związanych ze stosowaniem buforów strukturalnych wyższe wymogi kapitałowe powinny być wprowadzane stopniowo, z uwzględnieniem cyklicznych i strukturalnych cech systemu finansowego.

ESRB opublikowała zestaw dokumentów dotyczących stosowania w UE buforów strukturalnych, w tym raport oraz opinię dla KE w tej sprawie. ESRB opowiada się przede wszystkim za zwiększeniem limitu bufora dla innych instytucji o znaczeniu systemowym (other systematically important institutions, O-SII) z 2% do 3%, istotnym zwiększeniem limitu bufora O-SII dla podmiotów zależnych (subsidiaries) oraz uproszczeniem procedur notyfikowania i uzyskiwania zgody na zastosowanie instrumentów makroostrożnościowych.

W [ESRB Handbook](#) zaktualizowano części poświęcone stosowaniu buforów strukturalnych, głównie w rozdziale 4. Wprowadzone zmiany dotyczą kwestii technicznych związanych z kalibracją poszczególnych buforów i odzwierciedlają wnioski z raportu.

Opinia ESRB dla KE przedstawia propozycje zmian legislacyjnych dotyczących stosowania buforów strukturalnych. Bazuje na opublikowanej w październiku 2016 r. odpowiedzi ESRB na konsultacje KE w sprawie przeglądu ram nadzoru makroostrożnościowego w UE⁴, przedstawiające bardziej szczegółowe propozycje zmian związanych z buforami strukturalnymi. Najważniejsze postulaty ESRB przedstawione w projekcie opinii:

- zwiększenie limitu bufora O-SII z 2% do 3% i umożliwienie stosowania bufora w wysokości powyżej 3% po uzyskaniu zgody KE;
- zwiększenie limitu bufora O-SII dla podmiotów zależnych, tak aby bufor O-SII nałożony na taki podmiot mógł być wyższy od bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym (*global systematically important institutions, G-SII*) lub bufora O-SII podmiotu dominującego maksymalnie o 2 pkt proc.⁵;
- zniesienie przy stosowaniu SRB zasady wprowadzania instrumentów makroostrożnościowych według określonej kolejności wyznaczonej w pakiecie w sprawie wymogów kapitałowych CRD IV/CRR (tzw. *pecking order*);

⁴ Więcej na temat odpowiedzi ESRB na konsultacje KE w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z października 2016 r.

⁵ Obecnie wysokość bufora nałożonego podmiot zależny nie może przekraczać większej z dwóch wartości: (i) wskaźnika bufora G-SII lub O-SII nałożonego na grupę na poziomie skonsolidowanym lub (ii) 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko.

- w przypadku wprowadzenia wszystkich postulowanych przez ESRB zmian dotyczących bufora O-SII doprecyzowanie, że SRB nie powinien być stosowany w celu ograniczania ryzyka związanego z O-SII;
- umożliwienie nakładania SRB na określone grupy ekspozycji oraz umożliwienie stosowania kilku SRB, jeśli dotyczą odrębnych czynników ryzyka;
- uproszczenie procedur notyfikowania zamiaru stosowania SRB oraz uzyskiwania na to zgody, w tym wyłączenie konieczności uzyskiwania takiej zgody, gdy SRB jest utrzymywany na tym samym poziomie lub jego obniżany;
- ustanowienie ESRB centralnym ośrodkiem notyfikowania instrumentów makroostrożnościowych w UE.

6.3. Stanowisko w sprawie antycyklicznych działań dotyczących ustalania przez kontrahentów centralnych wysokości depozytów zabezpieczających

ESRB opublikowała 18 lutego br. [stanowisko](#) w sprawie antycyklicznych działań dotyczących ustalania przez kontrahentów centralnych (*central counterparties, CCP*) wysokości depozytów zabezpieczających. Stanowisko ESRB jest odpowiedzią na publiczne konsultacje ESMA w sprawie projektu wytycznych odnośnie do stosowania art. 41 Rozporządzenia w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (*European Market Infrastructure Regulation, EMIR*) oraz artykułu 28 Rozporządzenia delegowanego KE (UE) 153/2013 uzupełniającego rozporządzenie EMIR w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących CCP.

ESRB zgodziła się z propozycją, by zobowiązać CCP do regularnej oceny procykliczności zasad ustalania wysokości depozytów zabezpieczających i zaproponowała uzupełnienie ilościowych wskaźników służących do tej oceny. Stwierdziła, że wytyczne ESMA powinny definiować pojęcie cykliczności i określać „neutralną” skalę zmienności w ramach cyklu, co pozwoli na jednoznaczną ocenę efektywności działań podejmowanych przez poszczególne CCP. Równocześnie, w opinii ESRB, ocena działań antycyklicznych powinna uwzględniać wszystkie istotne czynniki ryzyka i reprezentatywny portfel instrumentów finansowych, właściwe dla działalności prowadzonej przez poszczególne CCP. Wymogi w tym zakresie powinny być jednoznacznie zdefiniowane w wytycznych ESMA.

Dodatkowo zdaniem ESRB zakres ujawnień CCP wymaga rozszerzenia, w szczególności w odniesieniu do zarządzania ryzykiem. Istotną informacją dla uczestników rynku są założenia i parametry modeli stosowanych przez CCP do obliczania wysokości depozytu zabezpieczającego.

Równocześnie wspierając inicjatywy ESMA dotyczące depozytów zabezpieczających, ESRB wskazała potrzebę podjęcia prac nad ograniczeniem procykliczności w odniesieniu do polityki i procedur CCP w zakresie redukcji wartości zabezpieczenia (*haircut-setting*).

7. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

7.1. Ostrzeżenie Europejskich Organów Nadzoru przed ryzykiem związanym z tzw. walutami wirtualnymi

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (European Banking Authority, EBA) opublikował 12 lutego 2018 r. wydane przez Europejskie Urzędy Nadzoru (European Supervisory Authorities, ESAs)⁶ i skierowane do konsumentów w UE [ostrzeżenie](#) dotyczące ryzyka związanego z zakupem tzw. walut wirtualnych (nazywanych również kryptowalutami). W ostrzeżeniu wskazuje się, że są to produkty o wysokim ryzyku, nieuregulowane i nieodpowiednie do stosowania jako produkty inwestycyjne, oszczędnościowe lub emerytalne.

ESAs są zaniepokojone zwiększeniem się liczby osób, które kupują tzw. waluty wirtualne i nie rozumieją związanego z nimi ryzyka. Wskazują, że kryptowaluty (np. bitcoin, ripple, ether) podlegają bardzo silnym wahaniom cen, a proces ich wzrostu wykazuje wyraźne oznaki bańki spekulacyjnej. Osoby kupujące tzw. waluty wirtualne powinny mieć świadomość, że istnieje wysokie ryzyko utraty dużej części, a nawet całości środków przeznaczonych na zakup. Jako główne czynniki ryzyka związanego w kryptowalutami ESAs wymieniają:

- skrajne wahania cen i nieprzejrzysty proces ich kształtowania,
- brak uregulowań dotyczących tzw. walut wirtualnych i platform obrotu nimi – osoby kupujące te produkty nie są objęte żadną ochroną prawną (np. w sytuacji upadku podmiotów, które prowadzą obrót, lub kradzieży),
- ryzyko braku możliwości wyjścia z inwestycji (sprzedaży lub wymiany kryptowaluty),
- możliwość wystąpienia na giełdach kryptowalut problemów operacyjnych, które w przeszłości uniemożliwiały użytkownikom tych platform kupowanie i sprzedawanie tzw. walut wirtualnych i powodowały ponoszenie przez nich strat w wyniku występujących w tym czasie wahań cen,
- przedstawianie potencjalnym kupującym niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji, np. na temat ryzyka związanego z kryptowalutami.

7.2. Opinia w sprawie planów zastosowania przez władze belgijskie instrumentu makroostrożnościowego na podstawie art. 458 CRR

EBA opublikował 23 lutego br. [opinie](#) w sprawie planów nałożenia przez Narodowy Bank Belgii (NBB) dodatkowych wymogów kapitałowych w trybie przewidzianym w art. 458 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych (CRR). Rozporządzenie to nakłada na EBA obowiązek przedstawienia opinii w ciągu miesiąca od dnia otrzymania powiadomienia.

⁶ Do ESAs należą: EBA, ESMA oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA).

NBB planuje nałożyć na banki stosujące metodę wewnętrznych ratingów dodatkowe wymogi kapitałowe w odniesieniu do ekspozycji na nieruchomości, obejmujące: (i) zwiększenie o 5 pkt proc. wag ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach zlokalizowanych w Belgii oraz (ii) wprowadzenie mnożnika 1,33 w odniesieniu do mikroostrożnościowych wag ryzyka dla mieszkaniowych kredytów hipotecznych. Pierwszy z wyżej wymienionych wymogów został wprowadzony w Belgii w 2014 r. na dwa lata, również w trybie przewidzianym w art. 458 CRR. W 2016 r. przedłużono okres jego obowiązywania o rok. Po tym jak wymóg ten stracił moc prawną w 2017 r., NBB wydał podtrzymujące go niewiążące zalecenie.

Biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez władze belgijskie oraz powołując się na opublikowane w listopadzie 2016 r. ostrzeżenia ESRB w sprawie czynników ryzyka w sektorze nieruchomości mieszkaniowych⁷, EBA przyznaje, że wzrost cen nieruchomości w powiązaniu z wysokim poziomem zadłużenia gospodarstw domowych może stanowić ryzyko dla stabilności sektora bankowego w Belgii. W związku z tym EBA nie zgłasza sprzeciwu wobec planowanego wprowadzenia powyższych wymogów.

⁷ Więcej na temat ostrzeżeń ESRB w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z listopada 2016 r.

8. Inne

8.1. Przebieg negocjacji dotyczących brexitu pomiędzy UE a Wielką Brytanią

W lutym odbyły się trzy rundy negocjacyjne pomiędzy Wielką Brytanią a UE: 6–9 lutego, 19–20 lutego i 26–27 lutego 2018 r.

Dyskusje dotyczyły w szczególności: rozwiązań, które umożliwiłyby uniknięcie „twardej granicy” pomiędzy Irlandią i Irlandią Północną, roli Trybunału Sprawiedliwości UE w odniesieniu do postanowień umowy o wystąpieniu oraz okresu przejściowego. Punkty sporne dotyczą m.in: (i) przyznania obywatelom UE 27 przyjeżdżającym do Wielkiej Brytanii w okresie przejściowym tych samych praw, które zostaną przyznane – zgodnie z postanowieniami wspólnego raportu negocjatorów z 8 grudnia 2017 r.⁸ – obywatelom UE 27 przybywającym do Wielkiej Brytanii przed brexitem, czyli przed 29 marca 2019 r., oraz (ii) możliwości sprzeciwu Wielkiej Brytanii wobec przepisów prawa UE wprowadzonych w życie w okresie przejściowym.

Kolejna runda negocjacji rozpocznie się 5 marca br.

8.2. Nowa strategia UE – Bałkany Zachodnie

KE ogłosiła 6 lutego br. [nową strategię](#) na rzecz perspektywy rozszerzenia dla krajów Bałkanów Zachodnich (Albanii, Bośni i Hercegowiny, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Czarnogóry, Kosowa, Serbii) oraz zwiększenia zaangażowania UE w tym regionie (*A credible enlargement perspective for and enhanced EU engagement with the Western Balkans*). Przyjęcie tej strategii stanowi wypełnienie deklaracji dotyczącej przyszłego rozszerzenia UE zawartej w orędziu o stanie UE (*State of the Union*), które przewodniczący KE wygłosił w 2017 r. W strategii wyraźnie stwierdza się, że UE jest otwarta i gotowa na dalsze rozszerzenie, jednak dopiero po spełnieniu określonych kryteriów i warunków członkostwa. Jednocześnie KE przedstawiła sześć głównych inicjatyw, które pozwolą na dalsze wzmocnienie współpracy oraz wspieranie procesu transformacji w regionie Bałkanów Zachodnich. Dotyczą one takich obszarów, jak: praworządność, bezpieczeństwo i migracje, rozwój społeczno-gospodarczy, połączenia transportowe i energetyczne, agenda cyfrowa czyli plan rozwoju jednolitego rynku cyfrowego, pojednanie i stosunki dobrosąsiedzkie. Konkretnie działania w tych dziedzinach są przewidziane na lata 2018–2020. Realizacja strategii na rzecz Bałkanów Zachodnich i wsparcie procesu akcesyjnego będą wymagać odpowiedniego finansowania. W tym celu KE proponuje stopniowe zwiększanie finansowania w ramach pomocy przedakcesyjnej do 2020 r., o ile pozwolą na to przesunięcia w istniejącej puli środków. Tylko w 2018 r. przewidziano 1,07 mld euro pomocy przedakcesyjnej dla Bałkanów Zachodnich, oprócz prawie 9 mld euro z okresu 2007–2017. W strategii wskazano też działania, które powinny zostać podjęte przez Czarnogórę i Serbię (są to jedyne kraje, z którymi trwają negocjacje akcesyjne), aby proces

⁸ Więcej na temat raportu w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z grudnia 2017 r. – stycznia 2018 r.

ich przystąpienia mógł się zakończyć do 2025 r. Pozostałe kraje Bałkanów Zachodnich mogłyby do nich dołączyć w późniejszym terminie.

8.3. Ocena gospodarki Irlandii

Dnia 16 lutego br. KE opublikowała [raport](#) oceniający gospodarkę irlandzką w ramach nadzoru prowadzonego od zakończenia programu dostosowań gospodarczych. Ósma misja przedstawicieli KE i EBC w Dublinie odbyła się w dniach 28 listopada – 1 grudnia 2017 r.

Zdaniem unijnych ekspertów ożywienie gospodarcze w Irlandii utrzyma się w krótkim okresie. W trzech pierwszych kwartałach 2017 r. gospodarka kraju wzrosła średnio o 7,4% rok do roku. Przewiduje się, że w najbliższych dwóch latach PKB Irlandii nadal będzie rósł w podobnym tempie. Głównym zagrożeniem dla sytuacji gospodarczej Irlandii jest niepewność związana z wynikiem negocjowania warunków wyjścia Wielkiej Brytanii z UE. Kolejnym czynnikiem, który może negatywnie wpłynąć na gospodarkę kraju w długim okresie, są potencjalne zmiany w międzynarodowym środowisku podatkowym; ich skutkiem mogłoby być wycofanie się korporacji międzynarodowych z Irlandii⁹.

Mimo że irlandzki sektor bankowy zwiększył swoją odporność, eksperci zauważyli, iż niskie zapotrzebowanie na kredyty i nadal wysoki odsetek NPLs w całości udzielonych kredytów (14,4% na koniec czerwca 2017 r.) utrudniają wzrost zyskowności banków.

W raporcie stwierdzono, że ryzyko niespłacenia zobowiązań finansowych przez Irlandię wobec ESM i Europejskiego Funduszu Stabilności Finansowej pozostaje niskie w krótkim okresie. Kolejna misja oceniająca irlandzką gospodarkę odbędzie się wiosną 2018 r.

⁹ Niski podatek CIT, w wysokości 12,5%, oraz dostępność wykwalifikowanych pracowników dla sektorów technologicznych przyczyniły się do napływu do Irlandii wielu inwestycji zagranicznych w latach 2015–2016. Z tych powodów wiele międzynarodowych korporacji zdecydowało się przenieść swoje siedziby do Irlandii.

Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2018 r.

Data	Wydarzenie
8 marca	posiedzenie Rady Prezesów EBC z decyzją w sprawie polityki pieniężnej
12–15 marca	sesja plenarna PE
13 marca	posiedzenie Rady Ecofin
21 marca	posiedzenie Rady Prezesów EBC bez decyzji w sprawie polityki pieniężnej
22 marca	posiedzenie Rady Generalnej ESRB
22–23 marca	posiedzenie Rady Europejskiej
22–23 marca	posiedzenie Rady Organów ESMA

Wykaz skrótów

ABSPP	<i>asset-backed securities purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami
AFI	alternatywne fundusze inwestycyjne
AIFMD	Alternative Investment Fund Managers Directive, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi
CBD	<i>consolidated banking data</i> , skonsolidowane dane bankowe
CBPP3	<i>covered bond purchase programme 3</i> , trzeci program Europejskiego Banku Centralnego skupu obligacji zabezpieczonych
CCP	<i>central counterparties</i> , kontrahenci centralni
CIT	<i>corporate income tax</i> , podatek dochodowy od osób prawnych
CRD IV	Capital Requirements Directive IV, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE
CRR	Capital Requirements Regulation, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012
CSPP	<i>corporate sector purchase programme</i> , program skupu aktywów sektora przedsiębiorstw
DNB	dochód narodowy brutto

EBA	European Banking Authority, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego
EBC	Europejski Bank Centralny
Ecofin	Economic and Financial Affairs Council, Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych
EIOPA	European Insurance and Occupational Pensions Authority, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych
EMIR	European Market Infrastructure Regulation, Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji
ESM	<i>European Stability Mechanism</i> , Europejski Mechanizm Stabilności
ESMA	European Securities and Markets Authority, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych
ESRB	European Systemic Risk Board, Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego
G-SII	<i>global systematically important institutions</i> , globalne instytucje o znaczeniu systemowym
HICP	<i>harmonised index of consumer prices</i> , zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych
HLEG	EU High-Level Group on Sustainable Finance, grupa ekspertów wysokiego szczebla do spraw zrównoważonego finansowania
KE	Komisja Europejska
NBB	Narodowy Bank Belgii
O-SII	<i>other systematically important institutions</i> , inne instytucje o znaczeniu systemowym

ONZ	Organizacja Narodów Zjednoczonych
PE	Parlament Europejski
PKB	produkt krajowy brutto
PSPP	<i>public sector purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny
RE	Rada Europejska
SRB	<i>systemic risk buffer</i> , bufor ryzyka systemowego
TUE	Traktat o Unii Europejskiej
UBBs	<i>unsecured bank bonds</i> , uprzywilejowane niezabezpieczone instrumenty dłużne
UCITS	<i>undertakings for collective investments in transferable securities</i> , przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe
UE	Unia Europejska
UGW	unia gospodarcza i walutowa
VAT	<i>value added tax</i> , podatek od wartości dodanej

Autorzy i źródła

Autorzy

Komisja Europejska – Aleksandra Wesołowska,

Rada Unii Europejskiej – Magdalena Gąsior

Eurogrupa – Maria Majkowska

Rada Europejska – Magdalena Gąsior, Małgorzata Potocka

Europejski Bank Centralny – Anna Górską, Aleksandra Wesołowska, Honorata Wyganowska

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego – Tomasz Gromek, Martyna Mięgała

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – Martyna Mięgała

Inne – Magdalena Gąsior, Małgorzata Potocka, Małgorzata Szcześ

Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2018 r. – Magdalena Gąsior, Martyna Mięgała

Redakcja

Magdalena Gąsior, Wydział Integracji Europejskiej DZ

Źródła

Przegląd opracowano na podstawie informacji dostępnych na stronach internetowych: Komisji Europejskiej, Rady UE, Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz serwisu internetowego www.euractiv.com.

www.nbp.pl

